

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17Csp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720204310
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720204310.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., IČO 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., I. XX, zast.: M. a partneri, s. r. o., R. 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, o zaplatenie 3096,66 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 254,28 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne a to od 28. 2. 2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 84 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 30.09.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.096,66 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 28.02.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil nasledovne: Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 30.11.2014 zmluvu o pôžičke č. 6192173 / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 4.745,72 € („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139,58 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8374,8 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4745,72 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 29.12.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2018 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 22.02.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému

došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 Obč. z. oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3096,66 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručenú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 357,20 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 7842,38 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok 38, Výška splátky 139,58 €, Suma splátok (počet x výška) 5034,04 €, Suma po zosplatnení 2538,34 €, Spolu Istina 7842,38 €. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 4745,72 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady Žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 0 Eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 7842,38 Eur + 0 Eur - 4745,72 Eur = 3096,66 Eur Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 3453,86 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 357,20 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 3096,66 Eur - 0 Eur = 3096,66 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore zo dňa 06.12.2020 tak, že nárok popiera v celom rozsahu, a to z dôvodu, že má za to, že v predmetnej veci nastalo medzi stranami plnenie z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Primárne žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018, z ktorého obsahu vyplýva, že v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má potom za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premičacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia. Pre úplnosť žalovaná dodáva, že rovnaký následok nastáva i v prípade, že žalobca ako odborne spôsobilý subjekt, poskytovateľ úveroch nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a nepreveril úverovú bonitu žalovanej, stráca právo na odplatu v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (t. j. opätovne nastáva čiastočná neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy). Na základe uvedeného a preto, že žalovaná má za to, že v prejednávanej veci bolo plnené stranami sporu na základe čiastočne neplatného právneho úkonu, došlo k premičaniu nároku žalobcu v subjektívnej dvojročnej premičacej lehote. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca v žalobe poukazuje (a preukazuje listinnými dôkazmi), že mal vedomosť o platobnej disciplíne žalovanej, a to najneskôr ku dňu, kedy žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy, s poukazom na listinný dôkaz Predžalobná upomienka zo dňa 29.12.2017 (v súdnom spise), v obsahu ktorej žalobca žalovanú upozorňuje, že ak do 05.02.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2017, žalobca je oprávnený úver

zosplatniť. Najneskôr žalobca získal nespochybniteľnú vedomosť o možnosti uplatniť svoje právo na súde dňa 22.02.2018, keď predmetný úver zosplatnil (čo uvádza i vo svojom podaní). Počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby začal teda plynúť žalobcovi najneskôr uvedeným okamihom t. j. dňom 22.02.2018 resp. dňom 23.02.2018. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia poskytnutím plnenia z čiastočne neplatného právneho úkonu uplynula dňa 23.02.2020, preto pokiaľ žalovaný podal žalobu na súd dňa 04.11.2020, svoj nárok uplatnil po uplynutí subjektívnej premlčacej doby a právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčané v subjektívnej premlčacej dobe. Aj pre prípad, že by nebola naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia z čiastočne neplatného právneho úkonu (t. j. že by súd Zmluvu neposúdil ako bezúročnú a bez poplatkov či už z dôvodu prítomnosti všetkých obligatórnych náležitostí v Zmluve v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, alebo preto, že by žalobca preukázal že riadne s odbornou starostlivosťou preveril úverovú bonitu žalovanej) má žalovaná za to, že právo žalobcu je premlčané i v trojročnej objektívnej dobe. Žalobca postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 22.02.2018. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Žalobca postupoval pri zosplatnení úveru v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však ide o premlčanie splatného dlhu žalovanej, premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada a nie od okamihu predčasnej splatnosti v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Teda splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov respektíve vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Žalovaná bola v omeškaní so splátkou z dňa 20.10.2017 s poukazom na listinu Predžalobná upomienka (pripojená k žalobe založená v súdnom spise), kde žalobca označuje splatnú a nezaplatenú splátku, pre ktorú hodlá svoje právo v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka využiť. Preto splátka, pre ktorú nastala zročnosť celého dlhu a od ktorej je potrebné počítať i plynutie premlčania v objektívnej premlčacej dobe je splátka 10/2017 a teda od tejto doby začala najneskôr plynúť premlčacia doba pre uplatnenie nároku žalobcu. Na základe uvedeného, keďže splatnosť splátky v každom mesiaci bola žalobcom určená na 20. deň v mesiaci (splatnosť splátky, pre ktorú žalobca využil právo v zmysle § 53 ods.9 OZ nastala dňa 20.10.2017), potom objektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka tak žalobcovi uplynula dňa 21.10.2020. Žalobca si uplatnil svoj nárok na súde až dňa 04.11.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov žiada, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky z omeškania boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Je teda zrejmé, že žalobca uplatnil návrh po uplynutí premlčacej doby tak v objektívnej i subjektívnej dobe. Neobstojí tvrdenie žalovaného uvedené v žalobnom návrhu, že „splátka uvedená v pred žalobnej výzve je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej doby“ a to z dôvodu, že to bola práve splátka splatná 20.10.2017, ktorá bola dôvodom, pre ktorý žalobca využil možnosť mimoriadnej splatnosti celého dlhu žalovanej v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 zákona č. 64/1964 Občiansky zákonník, a od ktorej splátky resp. jej splatnosti sa odvíja i počiatok plynutia premlčacej doby, čo potvrdzuje i rozsiahla rozhodovacia prac odvolacieho súdu v Banskej bystrici, ktorú žalovaná na dôkaz pripája k odporu. V právnom vzťahu, ktorý je predmetom konania, ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tiež podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov č. 129/2010 Z.z zákon o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom a platnom v čase uzavretia zmluvy a ostatných príslušných právnych predpisov. Uvedená Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a príslušnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, predovšetkým podľa zákona má v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti, pričom ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie a to najmä bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Pre podporu argumentácie možno poukázať tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave v konaní pod sp. zn.: 24Co/666/2015, ktorý podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11, vyžadujúcu od dodávateľa poctivosť vo všeobecnej rovine. Vzhľadom na vyššie uvedené (odhliadnuc od premlčania nároku žalobcu) by mal žalobca podľa názoru žalobkyne právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia o sumu, o ktorú sa žalovaná obohatila, a to vzhľadom k

absencii podstatných náležitostí Zmluvy. V dôsledku nižšie uvedených väd, nastala fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej sume 5.000 EUR. Z dôkazov i tvrdenia žalobcu vyplýva, že žalovaná do dňa podania žalobného návrhu žalobcu uhradila na Zmluvu v celku sumu 3.745,72 EUR teda nárok žalobcu v tejto veci mohol predstavovať len sumu 254,28 EUR, o ktorú sa žalovaná na úkor žalobcu obohatila. Žalovaná nižšie poukazuje na nedostatky Zmluvy vo vzťahu k absencii podstatných náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Konštatovala absenciu predpokladov pre výpočet RPMN, nakoľko v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vstupnými parametrami pre výpočet RPMN sú najmä: celková výška úveru (istina), okamih poskytnutia úveru resp. jeho čerpanie, doba splácania, úroková sadzba, výška, počet a interval splátok, dodatočné počiatkové náklady a počet dní, dokedy je potrebné uhradiť napríklad jednorazový poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Matematický vzorec umožňujúci výpočet RPMN ako jedinej neznámej hodnoty v rovnici je možné použiť len potom, ako sú výšky a dátumy platieb, ktoré má vykonať spotrebiteľ, a čerpania úveru známe alebo špecifikované v súlade s predpokladmi pre výpočet RPMN uvedenými v článku 19 a prílohe I. (Porovnaj tiež PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE, Usmernenia na uplatňovanie smernice 2008/48/ES vo vzťahu k nákladom a RPMN, Dostupné na internete file:///C:/Users/Admin/Downloads/guidelines_consumer_credit_directive_swd2012_128_SK%20(1).pdf.) Smernica 2008/48/ES aj ZSÚ ukladá obligatórnu požiadavku, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, vrátane všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN, t.j. je potrebné uviesť všetky hodnoty, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN. Povinné uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ k výsledku o konečnej výške RPMN, a nepostačuje len uvedenie správnej výšky RPMN. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti SD EÚ Rozhodnutie z dňa 20.09.2018, sp. zn. C-448/17, EOS KSI Slovensko s. r. o. proti Jánovi Dankovi, Margite Dankovej, vyplýva, že aj keby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala matematický vzorec výpočtu RPMN, ktorý však nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, potom spotrebiteľ nepozná všetky podstatné okolnosti súvisiace s nákladmi na úver, a ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. (Taktiež aj rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 22Co/86/2018 zo dňa 10.09.2019, sp. zn. 13Co/22/2017, 7Co/175/2018, sp. zn. 2Co/91/2019 zo dňa 23.10.2019). Ďalej uviedla neplatne dohodnutú výšku úrokovej sadzby: Výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>) bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,73% pre podobné typy úverov so začiatkovou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci jún 2015. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 25,00 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby pre spotrebiteľský úver viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmluvy, ide o neplatný právny úkon. Dôkaz: Priemerné úrokové miery z úverov bánk _jún 2015 Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikovali opakovane súdy Slovenskej republiky, vrátane NS SR v rozhodnutí zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 „V tejto súvislosti sa dovolací súd stotožňuje s názorom prezentovaným v mimoriadnom dovolaní, že právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť ho stanovíť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný.“ Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať dohodu o výške úrokovej sadzby v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako priečiacu sa s dobrým mravom, a tým pádom ako absolútne neplatnú. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň nahliadať, akoby vôbec

nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby, ako aj určenie predpokladov pre výpočet RPMN, čo sú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. K vyššie uvedenému ešte žalovaná uvádza, že je totiž úplne postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 §-u 11 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. §-u 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov (napríklad Rozhodnutie Krajský súd Banská Bystrica sp. zn.: 12Co/170/2015 zo dňa 28. 04. 2016). Napokon rozporoval splnenie povinností zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zákon o spotrebiteľských úveroch veriteľom v predzmluvnej fáze, a to nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 cit. zákona, ktoré má za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v konaní nepredložil v konaní formulár o zmluvných podmienkach ponúkaného úverového produktu uvedený v prílohe ZSÚ č. 3 a 4 alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi, ktorý adresoval žalovanej. Za poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu sa v súlade s rozhodnutím SD EÚ z dňa 18. 12. 2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance, (bod 46) v prípade úverového produktu sa nedá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzatvorenia Zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Konaním s odbornou starostlivosťou nie je uvedenie príjmu spotrebiteľa bez jeho preukázania a bez požadovania preukázania nákladov spotrebiteľa na živobytie a prípadných záväzkov ovplyvňujúcich jeho bonitu. Pozri bližšie rozhodnutie KS Prešov z dňa 1.6.2017, sp. zn. 3Co/25/2017, Rozsudok KS v Prešove z dňa 27. 10. 2016, sp. zn. 6Co/171/2016, Rozsudok KS v Prešove z dňa 24.01.2013 č.k. 7Co/134/2012 z dňa 24.01.2013, porovnaj aj Nejvyšší správní soud 1. 4. 2015 č. j. 1 As 30/2015-39 alebo aj ÚS ČR z dňa 5.3.2019, TZ 26/2019. Potom podľa výkladu SD EÚ Rozhodnutie SDEÚ z dňa 18. 12. 2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance proti Ingrid Bakkaus, Charline Bonato. S poukazom na čl. 23 smernice 2008/48/ES v spojení s výkladom SD EÚ z 27. 3. 2014, sp. zn. C-565/12 - LCL Le Crédit Lyonnais SA v. Fesih Kalhan, porušenie povinnosti veriteľa overiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa stanovuje v zásade úplný zánik nároku veriteľa na úroky, uvedené nachádza reflexiu aj v ustanovení § 7 ZSÚ. Podľa NBS ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver je ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.) a výdavky domácnosti vyplývajúce zo všetkých jej finančných záväzkov vrátane novo poskytovaného úveru (Odporúčanie NBS č. 1/2014 zo 7. októbra 2014). V čase podania odporu sú známe 2 ďalšie konania vedené na tunajšom súde s rovnakými stranami sporu, avšak z iných zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli žalobcom rovnako mimoriadne zosplatnené v rovnakom období ako zmluva, ktorá je predmetom tohto konania. Je preto otázne, ako žalobca postupoval v rámci schvaľovacieho procesu poskytnutia pôžičky. Ak žalobca neunesie dôkazné bremeno v preukaze riadneho preverenia bonity žalovanej, už táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom, aby úver vyplývajúci zo Zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, súd označil za bezúročný a bez poplatkov. (napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 11Co/117/2017 z dňa 16. 05. 2017, rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 3Co/81/2019 z dňa 7.11.2019, Rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 5Co/33/2019 z dňa 27.02.2020).

3. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním zo dňa 02.03.2021 nasledovne: Vo vzťahu k námietke premlčania je žalobca toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedláčka PhD., podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odčitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j., tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 31. splátok evidoval úhradu 34 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 35. splátkou splatnou dňa 20.10.2017. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.01.2018, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.01.2021. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.10.2017. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.10.2017, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.01.2018, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh

začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Vo vzťahu k platnosti zmluvy a údajným neprijateľným zmluvným podmienkam žalobca uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým, akú istinu a aké prísľušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalovaným uvádzané tvrdenia sú tak zjavne účelové v snahe spochybníť platnosť právneho úkonu. Žalobca uvádza, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. K námietke žalovanej vo vzťahu k ročnej úrokovej sadzbe žalobca uvádza, že v zmluve je uvedená správna výška ročnej úrokovej sadzby. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu fyzickej osoby-podnikateľa preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané mesačné splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 26.01.2021 tak, že zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.01.2018, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.01.2021 a v ďalšej argumentácii dodáva, že žalovaná sa dostala do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.10.2017 a konštatuje, že žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Úplne v rozpore s uvedeným však v žalobe tvrdil, že dňa 19.02.2018 úver zo Zmluvy zosplatnil. Je zrejmé, že žalobca si vo vlastných tvrdeniach úplne odporuje a rozporuje i ním predložený proces zosplatnenia. Dodávateľ má povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky (v prejednávanej veci je touto splátkou splátka splatná dňa 20.10.2017), pre ktorú k zosplatneniu pristúpil; uvedený záver nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Ustanovenie § 53 ods.

9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je žalovaná toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákona sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplatneniu predchádza výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom prípade možno zosplatniť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatniť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ako uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplatením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá. Poukázal na relevantnú rozhodovaciu prax odvolacích súdov. Na základe uvedeného žalovaná trvá na argumentácii uvedenej v odpore pokiaľ ide o počiatok plynutia premlčacej doby a má za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Z ustanovenia § 54a zákona č. 40/1964 Zb.: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“ V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojiročnú subjektívnu a trojiročnú objektívnu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Žalobca úver mimoriadne zosplatnil splátkou splatnou k dňu 20.10.2017. Vzhľadom k dátumu podania žaloby t.j. dňa 30.09.2020 a v spojení s absenciou preverenia úverovej bonity žalovanej ako aj ďalších väd Zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania a s poukazom na Uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 (uvádzané už v odpore), je dôvodné úver vyplývajúci zo Zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov (t.j. ide o plnenie z čiastočne neplatného právneho úkonu) - je nárok žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní v celom rozsahu premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe (žalovaný preukázateľne vedel o zlej platobnej disciplíne žalovanej a toto sám preukázal listinami), ktorá žalobcovi uplynula dňa 21.10.2019 (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo preukázateľne vyhotovené dňa 22.02.2018, od tohto dňa žalobca preukázateľne vedel, že úver mimoriadne zosplatnil a že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila). K prevereniu bonity žalovanej: Zdá sa, že zanedbanie povinností právneho predchodcu žalobcu v predzmluvnej fáze, najmä preverovanie úverovej bonity spotrebiteľa pred poskytnutím úveru, je resp. bolo dôvodom opakovaného pokutovania zo strany kontrolných orgánov. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje napríklad na Rozsudok NS SR 7Sžo/61/2015 z dňa 28. júna 2016, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/48/2014-50 zo dňa 13. novembra 2014 potvrdil. Predmetom konania bolo pokutovanie žalovaného (resp. právneho predchodcu) sumou 5.000 EUR okrem iného aj z dôvodu, že neposúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ; Národná banka Slovenska č. sp.: NBS1-000-007-300 Bratislava, 18. 12. 2017 spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., NBS uložila pokutu vo výške 10.000 EUR za nedostatky v činnosti účastníka konania za obdobie, ktoré zistil orgán dohľadu § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 15 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), nakoľko účastník konania pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere porušil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca k vyjadreniu nepripojil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal riadne splnenie svojej zákonnej povinnosti spočívajúce v preverení úverovej bonity žalovanej. T. j. nepreukázal, že by žalovanú preveril z dostupných zdrojov pre veriteľov napr. NRKI, žalobca výdavky žalovanej nezisťoval, pričom musel mať nepochybne vedomosť o viacerých zmluvných záväzkoch uzatvorených medzi ním a žalovanou. Celý zmluvný proces vrátane načerpania finančných prostriedkov sa uskutočnil v jediný deň (fakticky pár hodín), počnúc okamihom kedy bola Zmluva vyplnená, a v ten istý deň žalovaná peniaze z úveru i načerpala na osobný účet, o čom súdu predkladáme dôkaz v podobe neskôr žalobcom doručeného splátkového kalendára (deň uzatvorenia Zmluvy je totožný z dňom načerpania finančných prostriedkov zo Zmluvy). Žalobca pri elementárnej snahe splniť svoju povinnosť by zistil, že žalovaná v čase uzatvorenia Zmluvy splácala ďalšie 2 spotrebiteľské úvery uzatvorené so žalobcom (Quatro úver z roku 2013 so splátkou 57,77 EUR, a Quatro dovolenková revolvingová karta s úverovým limitom so splátkou 30 EUR), ďalší úver mala žalovaná spolu s manželom načerpaný so Slovenskej sporiteľne a. s. vo výške 35.000 EUR s mesačnou

splátku 343,12 EUR sumárne mesačné splátky - 430,89 EUR. Právny predchodca žalovanej poskytol ďalší úver s mesačnou splátkou 139,35 EUR, čo v súčte mesačných splátok predstavovalo mesačné úhrady (len na úveroch) sumu 570,47 EUR. A už v tomto štádiu konania sú známe ďalšie spory na tunajšom súde z neskôr uzatvorených zmlúv o spotrebiteľských úveroch medzi rovnakými zmluvnými a i sporovými stranami v rovnakom procesnom postavení v spore. Je úplne evidentné, že žalobca žalovanej poskytoval žalovanej úvery ľahkovážne, bez odbornej starostlivosti a výsledok takého úverovania je zrejímavý, žalovaná zjavne svoje záväzky nezvládla splácať a žalobca sa až takmer troch rokoch domáha zvyšku (každého) dlhu voči žalovanej v troch súbežne ním iniciovaných súdnych konaniach. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. V zmysle bodu 26. preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Bolo na žalobcov, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Prítom žalovaná žalobcovi udelila súhlas s poskytnutím jej osobných údajov na spracovanie v Spoločnom registri bankových informácií. Žalobca však žiadnu z lustrácií v konaní doposiaľ nepredložil. Nakoľko sú v registroch evidovaní spolužiadatelia a ručiteľia v rámci jednotlivých úverov, je to významný fakt pri komplexnom posudzovaní kredibility akejkoľvek osoby, z hľadiska jej schopnosti splácať záväzky riadne a včas aj v budúcnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil nasledovné skutočnosti:

6. Súd sa oboznámil s notárskou zápisnicou č. k. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 spísanej dňa 11.12.2017 notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, Hodžove nám. č. 3, ktorou bol spísaný projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého došlo k nadobudnutiu pohľadávky žalobcom od jeho právneho predchodcu. Taktiež sa oboznámil s Prílohou I projektu.

7. Súd sa oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2014 uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5000 €, pri počte splátok 60, výške splátok 139,58 €, prvá splátka splatná dňa 20.12.2014, RPMN 25 %, priemerná hodnota RPMN 18,66 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %. V údajoch o klientovi je uvedené, že je fyzickou osobou - podnikateľom, jej ročný príjem za min. rok predstavoval 29078 €, mesačné finančné náklady 80 €, iné mesačné výdavky 50 €, počet vyživovaných osôb 0, býva vo vlastnej nehnuteľnosti, je vydatá. Podľa bodu 3.1. Podmienky poskytnutia a čerpania pôžičky, spoločnosť poskytne klientovi pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet klienta, číslo ktorého uvedie klient v zmluve, najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, ak klient splní všetky podmienky na jej uzavretie. Podľa bodu 6.2 zmluvy, prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V bode 7 je uvedený vzorec výpočtu RPMN.

8. Súd sa oboznámil so Zmluvou o poskytovaní služieb nepodpísanou žalovanou.

9. Súd sa oboznámil s predžalobnou upomienkou žalovanej zo dňa 29.12.2017, ktorou žalobca oznámil žalovanej, že ku zmluve č. 6192173 uzatvorenej dňa 30.11.2014 eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 418,74 €. Upozornil ju, že ak nedôjde k splateniu splátky splatnej v mesiaci 10/2017 ku dňu 05.02.2018, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Podľa doručky bola zásielka osobne prevzatá žalovanou dňa 08.01.2018.

10. Súd sa oboznámil s Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018 adresovaným žalovanej, ktorým právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh zo zmluvy č. 6192173 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná suma k tomu dňu predstavuje sumu v celkovej výške 3097,06 €, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do jej úplného zaplatenia.

11. Súd sa oboznámil s prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 619 2173.

12. Súd sa oboznámil s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. j. 12Co/100/2019 zo dňa 26.07.2019, kde odvolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 101 OZ je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 OZ vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Premlčacia doba podľa § 103 druhej vety OZ začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, t. j. ktorá zosplatnenie vyvolala. Odvolací súd zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že v posudzovanej veci splátka splatná dňa 20.06.2014 vyvolala zosplatnenie, (viď predžalobná upomienka právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.08.2014), a teda trojročná premlčacia doba začala plynúť práve odo dňa zročnosti tejto splátky (§ 103 druhá veta OZ) a uplynula dňa 20.06.2017. Žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 17.08.2017, t. j. po márnom uplynutí premlčacej lehoty, pričom skutočnosť, že žalovaná po zosplatnení zaplatila splátku, ktorá vyvolala zosplatnenie celej pohľadávky, nemá vplyv na počiatok a plynutie premlčacej lehoty zosplatnenej pohľadávky.

13. Súd sa oboznámil s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/211/2019 zo dňa 18.12.2019, podľa bodu 9 odôvodnenia ktorého v prejednávanej spore je potrebné za účelom správneho určenia počiatku plynutia premlčacej doby aplikovať ustanovenie § 103 OZ, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu v § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ (čo nebolo sporné). Premlčacia doba na uplatnenie práva začala v zmysle § 103 OZ veriteľovi plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna (predčasná) splatnosť úveru, teda splátky splatnej dňa 15.11.2015, odkedy začala plynúť i všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 15.11.2018. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu v priebehu plynutia premlčacej doby nemá na jej plynutie žiadny vplyv (§ 111 Občianskeho zákonníka). Rovnako na jej plynutie nemá vplyv ani § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie upravuje (svojím spôsobom sprísňuje) podmienky uplatnenia práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (o povinnosť veriteľa upozorniť dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ktoré veriteľ môže uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky), nemá však vplyv na odlišný právny inštitút, ktorým určenie (podľa tvrdení odvolateľ neskoršieho) počiatku plynutia premlčacej doby. Odvolací súd vychádza z toho, že počiatok plynutia premlčacej lehoty je určený vždy kogentne, či už v ustanovení § 101 OZ alebo v jeho § 103. Žiada sa poznamenať, že premlčacia doba v trvaní troch rokov je dostatočne dlhá pre to, aby veriteľ uplatnil svoje právo žalobcu aj v prípade dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca doručil žalobu okresnému súdu dňa 22.03.2019, teda po uplynutí zákonom danej premlčacej doby. Okresný súd preto správne premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi nepriznal a rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

14. Súd sa oboznámil s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 41CoCsp/30/2020 zo dňa 01.07.2020, v ktorého bode 22 uviedol, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti zmeškanej splátky, pre ktorú vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru. Premlčacia doba teda začala plynúť 11.10.2015 a uplynula dňa 11.10.2015. Týmto dňom teda došlo k premlčaniu celého nároku žalobcu a je nutné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 15.05.2019 bola podaná po uplynutí premlčacej doby, preto napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. Súd sa oboznámil s priemernými úrokovými mierami z Úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2015.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 501 ods. 1 OBZ, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

18. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa ods. 3 cit. zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ods. 4 cit. zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 cit. zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa ods. 6 cit. ust., ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa ods. 9 cit. ust., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 54a cit. zákona, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 565 cit. zákona, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 11 - Dôsledky porušenia povinností - ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

29. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33. Podľa ods. 2 cit. ust., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere podľa § 497 OBZ, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000 € so splátkami vo výške 139,58 €, počtom splátok 60, RPMN 25 %, celkovou čiastkou 8374,80 €. Táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. OZ. Podľa vyjadrenia žalovanej bola uvedená suma poskytnutá žalovanej na jej účet v deň uzatvorenia tejto zmluvy. Keďže právny predchodca žalobcu tieto peňažné prostriedky poskytol už v deň uzatvorenia zmluvy, podľa názoru súdu vedel určiť už v deň uzatvorenia zmluvy RPMN, nakoľko o tom mal vstupné údaje. Keďže podľa zmluvy o úvere žalovaná mala za predchádzajúci rok príjem v priemere 2.907,80 € mesačne, výdavky 130 €, bývala vo vlastnej nehnuteľnosti a nemala vyživovacie povinnosti, bola vydatá, súd mal za to, že úvery vo výškach mesačných splátok 570,47 EUR spolu so splátkou z predmetného úveru, ako to uvádza žalovaná, bolo v jej reálnych možnostiach splácať a právny predchodca žalobcu neopomenul svoje povinnosti zisťovať platobnú schopnosť žalovanej. Čo sa týka premlčania, právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017 žalovanú upovedomil, že k tomu dňu eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 418,74 €, pričom ju upozornil, že ak ku dňu 05.02.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2017, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Podľa rozpisu splátok, splátka 10/2017 bola splatná dňom 20.10.2017. Právny predchodca žalobcu teda mohol uplatniť svoje právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Prvým dňom omeškania tejto splátky bol deň 21.10.2017, toto právo, čo sa týka tejto nezaplatennej splátky, teda mohol uplatniť po 21.01.2018, t. j. odo dňa 22.01.2018, a to do splatnosti najbližšej splátky, t. j. do 20.02.2018. Žalovaná však dňa 30.11.2017 uhradila sumu 39,58 € a dňa 14.12.2017 sumu 100 €. Tým uhradila splátku splatnú dňa 20.10.2017. Neuhradila však splátku splatnú dňa 20.11.2017, pre ktorú vzniklo právo právneho predchodcu žalobcu úver zosplatiť dňom 22.02.2018, a to do dňa 20.03.2018. Toto svoje právo právny predchodca žalobcu aj využil, pričom žalovanú na možnosť zosplatenia celého dlhu upozornil. Podľa názoru súdu nie je správne vykladať § 565 OZ tak, že by veriteľ musel upozorniť na možnosť zosplatenia dlhu pri každej splátke nezaplatennej v lehote splatnosti, nakoľko takýto výklad by bol neprípustne formalistický a mal by až šikanózný charakter voči veriteľovi. Súd následne posúdil právny titul žaloby a ustálil nasledovné:

Zmluva o úvere neobsahuje také nedostatky, pre ktoré by bola neplatná ako celok. RPMN v zmluve je však určená vo výške 25 %. Pritom táto podľa § 1a ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva bola uzatvorená 22.06.2015, pričom priemerné úrokové miery z úverov bánk za I. štvrtrok 2015 - nové obchody pre úvery od 1 do 5 rokov boli vo výške 9,99 % a za 06/2015 vo výške 9,74 %. Z uvedeného vyplýva, že bol prekročený limit najvyššej prípustnej odplaty, preto je zmluva podľa § 11 ods. 1 pís. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bezpoplatková. Nakoľko žalovaná zaplatila podľa prehľadu splátok a úhrad spolu sumu 4.745,72 € a istina poskytnutá na základe zmluvy o úvere predstavuje sumu 5.000 €, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 254,28 € a vo zvyšku uplatňovaného nároku žalobu z týchto dôvodov zamietol. Námietku žalovanej, že dlh je premlčaný, súd neuznal, nakoľko žalobca žaloval istinu na základe zmluvy o úvere, a keďže úver súd posúdil ako bezúročný a bezpoplatkový, istina je nárokom zo zmluvy, t. j. nebudú sa naň uplatňovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení. Všeobecná premlčacia lehota je podľa § 101 OZ trojročná a plynie podľa § 103 OZ odo dňa nasledovného po splatnosti splátky, od ktorej sa odvíja predčasná splatnosť úveru, t. j. od 21.11.2017 (bez ohľadu na to, že žalobca mohol úver zosplatiť až po troch mesiacoch od splatnosti tejto splátky). Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu dňa 01.10.2020, súd skonštatoval, že žalobca dodržal trojročnú premlčaciu lehotu na uplatnenie svojho práva.

35. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. Podľa ods. 2 cit. ust., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením zosplatennej istiny úveru odo dňa 28.02.2018, t. j. od piateho dňa nasledujúceho po odoslaní oznámenia o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018, nakoľko toto bolo doručované obyčajnou zásielkou, a to vo výške podľa § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z. z.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa ods. 2 cit. ust., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom na to, že žalobca žaloval sumu 3096,66 € a mal vo veci úspech v sume 254,28 €, mal úspech v 8,21 % a neúspech v 91,79 %. Pomer úspechu a neúspechu je teda $91,79 \% - 8,21 \% = 83,58 \%$ zaokrúhlene 84 % v prospech žalovanej. Preto súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 84 % trov konania, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu I. inštancie o ich výške k rukám jej právneho zástupcu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).